

Mannen (m/v) van het sociale jaar 2007

De jaarwisseling nadert met rasse schreden. En dus wordt het lijstjestijd. Van het redactiecomité van *De gids* krijgt u dan telkens – haast uit traditie – een fraai lijstje van personen die in het afgelopen jaar op sociaal gebied opvielen. Dat leidde vorig jaar nog tot de uitverkiezing van Marie-Jeanne De Pauw, een ferme syndicale madam van ACV Gent-Eeklo.

Inmiddels is er echter een nieuw interprofessioneel akkoord, dat de weg effent voor collectieve bonusplannen in de bedrijven. Waarbij niet de individuele prestatie telt, maar het groepsresultaat. Die ouwe LP van Wannes van de Velde indachtig: "Ne zanger is een groep". Gezien die terugkeer naar het collectivisme van de sociale partners, zien we niet goed hoe dit valt te rijmen met de sterk geïndividualiseerde benadering van vorige jaargangen.

Dus deze keer voor de verandering alleen maar collectieve nominaties, voor collectieve prestaties. Wat ons verplicht aan de spelregels te morrelen, zonder aan de fundamenten te raken. Noteer:

- geen bedrijven, want die prijzen elkaar al genoeg;
- geen partijen, want die hollen al van verkiezing naar verkiezing;

- geen organisaties met een vertegenwoordiger in het redactiecomité – dat zou al te doorzichtig zijn;

- en uiteraard evenmin het redactiecomité zelf, hoe goed dit ook staat met zichzelf.

Wat nog wel? Alle collectieven die zich in 2007 op sociaal gebied wisten te onderscheiden: organisaties, verenigingen, teams, losse collectieve flodders... En zielige unitaristen die wij zijn, uit alle landsdelen. Vorig jaar lieten we ons hart spreken: enkel wie zich positief onderscheidde.

Dit jaar geven we het venijn opnieuw plaats: zowel nominaties ten goede als ten kwade. Zolang het maar wist op te vallen.

Hierbij het lijstje van collectieve prestaties en wanprestaties. Let niet op de volgorde.

1. Red de Solidariteit. Een hartverwarmende petitiecampagne tegen de splitsing van de sociale zekerheid en de andere solidariteitsmechanismen. Aangetrokken door een bonte club van bewogen Brusselaars. Met in de voorhoede Guy Tordeur van ACV B-H-V. Gaf messcherp aan dat de sociale zekerheid splitsen simpeler is dan so-ci-a-le ze-ker-heid. Meewarig en meesmuilend benaderd door de Vlaamse pers. Maar inmiddels goed op weg naar de 100.000. Gevoelige snaar geraakt, heet zulks.

2. De gedupeerden van de spontane acties op Zaventem. Uit compassie. Niet zozeer omdat ze een dag later op het strand lagen. Vooral omdat ze nu hun hoop vestigen op advocaat Cafmeyer. Die zijn plaats lijkt op de eisen in het grote balieblunderboek. Eerst de onbekende stakers laten opsporen door een privé-detective, wat niet mag. En vervolgens ACV-

Transcom dagvaardden, wat niet kan. Maar wat vooral behoorlijk onnozel is, omdat Jan François er alles aan heeft gedaan om dat spontane conflict binnen de kortste keren op te lossen. Nog opletten wat we schrijven, of seffens dagvaardden ze nog *De gids*.

3. *De Hoge Raad voor Financiën*. Voorheen een reputatie van hardvochtige rekenaars. Maar nu, op een strategisch moment, via zijn afdeling Fiscaliteit en Parafiscaliteit, in het nieuws met een genuanceerd en goed onderbouwd rapport over verschuiving van lasten, om arbeid wat te ontzien. Zonder taboes naar een verzwaring van de vermogensfiscaliteit. Echter niet passend in de *pensée unique* die het patronaal-liberale front hoopt te verspreiden. Over massieve lastenverlagingen, gecompenseerd door zware besparingen in sociale zekerheid en overheidstewerkstelling. En daarom onmiddellijk neergesabeld. Hoed af voor zoveel moed.

4. *LBC-NVK van B-H-V*. Ze doen het toch maar weer: de kroniek van de syndicale ritmiek verrijken met een bijzonder creatieve actie. Deze keer tegen IBM, uit solidariteit met de Italiaanse collega's die een bonus werd geweigerd. Via een virtuele actie in *Second Life*. Met virtuele actieshirts. En virtuele actietrainingen. Met kuitenbijter Koen Dries aan het virtuele front. Haalden ze hun verhaal? Geen flauw benul. Maar 't was wel een schoon verhaal. Door de media gretig opgepikt. Niet echt ons ding. Heeft wat weg van virtuele seks. Geef ons maar de *real stuff*. Met de echte geur van voetzoekers. Maar te onthouden, mocht proper of vuil rechts stakingen in *First Life* gaan verbieden.

5. Wat ons bij *ACV Openbare Diensten* brengt. CCOD zeiden we vroeger. En nog af en toe. Als het regent in Parijs druppelt het in Brussel. Sarkozy die stakingen in de openbare sector wil bestrijden met opeising voor noodzakelijke prestaties. Met doorsijpeling naar België. Maar Luc Hamelinck, voorzitter van Openbare Diensten, die dat vakkundig wist te pareren. Door op een strategisch moment te eisen dat de sociale partners dit zelf moesten regelen. En dit ook wist te forceren naar de regeringsonderhandelaars. Vitale prestatie.

6. *Interculturele werking KAV Brussel*. Akkoord, Brussel komt niet slecht weg in het lijstje. Noem het compensatie voor het feit dat we al maanden alleen over Vlamingen en Walen praten. Maar hier kunnen we niet omheen. Toen diversiteit nog geen naam had, is Claudine De Cuyper met haar interculturele werking begonnen. Om de vrouwen vreemd te laten gaan. De zangeres is net met pensioen. De groep van interculturele werkers trekt echter de kar van verdraagzaamheid én nieuwsgierigheid voort. Hoop in bange dagen.

7. *Marnixring*. Nooit van gehoord. Tot het Vlaamse werkgeversfront, van VOKA, UNIZO en VKW het als platform koos voor zijn aanval op de federale solidariteit. Je moet weten dat de Marnixring tot voor kort als statutaire doelstelling had de "beproefde stamgenoten" te ondersteunen. Dat is Vlaamsch voor Vlamingen die werden veroordeeld voor militaire of politieke collaboratie. "Trouw aan de Nederlandse stam", heette dat nog tot 2002. Wat veel zegt over de merkwaardige symbiose die in Vlaanderen is (blijven) ontstaan tussen patro-

naal nationalisme en de donkere kanten van de Vlaamse beweging. Randzig.

8. *De staf van de Nationale Arbeidsraad.* De Bende van 10 had begin 2007 een mooi interprofessioneel akkoord opgeleverd. Mooi, maar meedogenloos voor wie dit nadien moest omzetten in adviezen en cao's. Doorheen het wispelturige *stop and go*-beleid van de sociale partners. Met engelengeduld. Maar ook met een duivelse zin voor detail. Onder aanvoering van Paul Windey. En de al even schrandere en beminnelijke Jean-Paul Delcroix. Federaal houvast in een België op drift.

9. *De staf van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven.* Niet om de kerk in het midden te houden. Maar als riem onder het hart. Weeral een knap rapport opgeleverd over concurrentie en werkgelegenheid. Onder begeleiding van de sociale partners, inclusief VBO. Met een schat aan informatie om dit land en zijn leiders te gidsen. Maar met een waarheid die de werkgevers geweld doet. Omdat het zwart op wit bevestigt dat de loonkosthandicap meer dan weg is. De fiscale douceurtjes inbegrepen ligt België vandaag 0,32 % voor op de buurlanden. Tot spijt en nijd van eerst VBO en dan Agoria. Wie gelooft die mensen nog, heette het. Wel, wij!

10. *De weifelende werkgevers.* Wij dachten dat we alleen nog *no nonsense* bazen hadden. Niks van. Jan Denys van Randstad heeft hem ontdekt: de "twijfelende werkgever" (*De Standaard*, 10 oktober 2007). Die, in een zee van verzachtende omstandigheden, twijfelt of hij wel een allochtoon zou binnenpakken. Wegens al veel allochtonen. Wegens werkne-

mers die moeilijk zijn. Wegens slechte ervaringen met allochtonen. "Enzovoorts", staat er. Dat heet maatschappelijk verantwoord uitzenden. Je discriminerende klanten pampieren. Randzig.

Kom niet zeuren dat u geen keus hebt. Keuze zat. Hoe kiezen? Simpel.

Mail naar: degids@acw.be

Met het collectief van uw keuze. Twee of meer mag ook. Tegen 9 januari... en geen dag later.

En als u drie lijntjes motivering geeft, willen we zelfs dubbel tellen.

De gids telt het voor u op. En publiceert de uitslag in het tweede nummer (februari) van 2008.

Als bonus voor al wat bon is.

Het rusthuizenrapport van de Coreliogroep

Johan Truyers
OKRA-studiedienst

In de ouderenweek van 19 tot en met 26 november besteedde Het Nieuwsblad/ de Gentenaar en Het Volk een ganse week aandacht aan de rusthuizen in Vlaanderen. De basis van hun rapport is de inspectieverslagen (731 van de 745 erkende rusthuizen) van de Vlaamse overheid. Het dossier werd inhoudelijk mee voorbereid door de OKRA-studiedienst.

Deze 'ongewone' samenwerking had als doel om de publieke opinie zowel kennis te laten maken met de individuele initiatieven, als algemene (beleids)informatie te verstrekken